

Nadat Jezus dit gezegd had,
sloeg Hij zijn ogen op naar de hemel en zei:
'Vader, nu is de tijd gekomen,
toon nu de grootheid van uw Zoon,
dan zal de Zoon uw grootheid tonen.
Hij heeft van U macht over alle mensen
ontvangen,
de macht om iedereen
die U aan Hem gegeven hebt
het eeuwige leven te schenken.
Het eeuwige leven,
dat is dat zij U kennen, de enige ware God,
en Hem die U gezonden hebt, Jezus Christus.
Ik heb op aarde uw grootheid getoond
door het werk te volbrengen
dat U Mij opgedragen hebt.
Vader, verhef Mij nu tot uw majesteit,
tot de grootheid die Ik bij U had
voordat de wereld bestond.

Ik heb uw naam bekendgemaakt
aan de mensen
die U Mij uit de wereld gegeven hebt.
Zij waren van U,
maar U hebt hen aan Mij gegeven.
Ze hebben uw woord bewaard,
en nu begrijpen ze
dat alles wat U Mij hebt gegeven, van U komt.
Ik heb de woorden die Ik van U ontvangen heb
aan hen doorgegeven, zij hebben ze aanvaard
en nu weten ze echt dat Ik van U gekomen ben,
en ze geloven dat U Mij hebt gezonden.
Ik bid voor hen.

Ik bid niet voor de wereld,
maar voor de mensen die U Mij hebt gegeven,
omdat zij van U zijn
– alles wat van Mij is, is van U,
en alles wat van U is, is van Mij –
en omdat in hen mijn grootheid
zichtbaar geworden is.

Ik ben al niet meer in de wereld,
Ik ga naar U toe,
maar zij blijven wel in de wereld.
Heilige Vader, bewaar hen door uw naam,
de naam die U ook aan Mij gegeven hebt,
zodat zij één zijn zoals Wij één zijn.'

Johannes 17, 1-11

50-60 jaar na de dood van Jezus kon men
onmogelijk nog neerschrijven wat Jezus op
het Laatste Avondmaal heeft gezegd. De
schrijver van het Johannesevangelie geeft
ons hier een beeld van de woorden en het
gebed van Jezus. Zo doet hij ons nadenken
over ons eigen bidden.

Bij het begin van zijn gebed plaatst Jezus
zich in de verbondenheid met zijn Vader. *Hij
sloeg zijn ogen op naar de hemel.* Die
verbondenheid is essentieel voor een echt
gebed. Ze is zelfs belangrijker dan de
woorden die worden gesproken. Het is zoals
bij twee mensen die elkaar graag zien.
Samen zijn in stilte, zonder of met weinig
woorden, is misschien wel de sterkste
uitdrukking van hun liefde voor elkaar. Zo is
het ook met de liefde van God voor ons en
van ons voor God. Het staat mooi verwoord
in het Matteüsevangelie: *“Bij het bidden
moeten jullie niet eindeloos voortprevelen
zoals de heidenen, die denken dat ze door
hun overvloed aan woorden verhoord
zullen worden. Doe hen niet na! Jullie Vader
weet immers wat jullie nodig hebben, nog
vóór jullie het Hem vragen. Bid daarom als
volgt: Onze Vader in de hemel, ...”*
(Matteüs 6, 7-8)

In die verbondenheid bidt Jezus voor zijn
leerlingen: *'dat zij U kennen, de enige ware
God, en Hem die U gezonden hebt, Jezus
Christus.'* Dat kennen is meer dan een
verstandelijke activiteit. Het is liefde. Jezus
bidt dat zijn leerlingen, net zoals Hij zelf,
leven en handelen vanuit de liefde van zijn
Vader. En verder: *“Heilige Vader, bewaar
hen door uw naam, de naam die U ook aan
Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij
één zijn.”* Hij vertrouwt zijn leerlingen toe
aan zijn Vader, wiens naam betekent: 'Ik zal
er zijn voor jou'.

Jezus' gebed is geen verlanglijstje met
vragen aan God om een en ander te doen
voor zijn leerlingen. Hij neemt zijn leerlingen
op in de verbondenheid tussen Hem en zijn
Vader, een levenwekkende eenheid, die
vertrouwen geeft. Die eenheid noemt Hij
'het eeuwige leven', leven dat door God
gedragen wordt, hier en nu en ook verder
dan de dood: *'leven in al zijn volheid'*.
(Johannes 10, 10)

De evangelist geef ons daarmee twee
belangrijke aandachtspunten voor ons
bidden: verbondenheid met God en het
vertrouwen dat God leven geeft.

Bidden is 'bij God zijn', met of zonder
woorden. Dat is op de eerste plaats
belangrijk voor ons eigen gebed. Het is ook
essentieel voor vieringen. Je kan aanvoelen
bij voorgangers (m/v) of iemand echt bidt
vanuit verbondenheid met God, ofwel of
iemand zo maar een tekst afleest.

Bidden vraagt niet om een verlanglijstje,
bijvoorbeeld een gebed voor een
genezing, voor de goede afloop van
examens, voor goed weer, ... We mogen
natuurlijk wel onze verlangens bij God
uitspreken, zoals een kind steun en troost
zoekt bij mama of papa. Maar God lost
onze problemen niet op in onze plaats. Het
beleven van diepe verbondenheid met
God en met Jezus geeft ons wel vertrouwen
en kracht. Wie zich gedragen weet door
God, vindt kracht en vertrouwen om echt
te 'leven', wat er ook gebeurt.

Daarom is het zo belangrijk dat ons bidden
ingebied is in de liefde van God voor ons en
in onze liefde voor God.

Heer, leer ons bidden.

Heer,
leer ons bidden.

Laat ons voelen
dat Gij er zijt voor ons.

Toon ons uw liefde
in de nabijheid van medemensen.

Voed ons vertrouwen
dat Gij ons nooit in de steek laat.

Moge het bewust samen-zijn met U
de bedding zijn voor ons gebed.

Moge ons gebed een bron zijn
van vertrouwen en levenskracht.

Vader,
bewaar ons in uw Naam.

Amen.

In het licht van Gods woord

In - gebed